

[Tommy Dinesen]

Jensen, en øget politisk indsats mod kræft. Da der foregår en hel del forskellige undersøgelser inden for arbejdsmiljø, ernæring og levnedsmidler o.a., er der ganske givet en besparelse for samfundet at hente ved at koordinere og intensivere arbejdet mod kræft, selv om skaderne og udgifterne for samfundet ofte først viser sig 10-15 år senere.

Foreløbigt svar (11/6 84):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

For at kunne tage stilling til, om der er behov for at tage initiativ til en koordinering af undersøgelser af den forebyggende indsats mod kræft, har jeg fundet det nødvendigt at få et overblik over, hvad der foregår på området. Jeg har derfor bedt sundhedsstyrelsen om en udtalelse i sagen, herunder tage den fornødne kontakt til bl.a. Cancerregisteret. Samtidig har jeg anmodet arbejdsministeriet, miljøministeriet og undervisningsministeriet om en udtalelse.

Når svarene foreligger, vil jeg fremkomme med svar på det stillede spørgsmål.

Spm. nr. S 783

Til *justitsministeren* (10/7 84) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Mener ministeren ligesom spørgeren, at det er befordrende for befolkningens retsbevidsthed, at der fortsat kan idømmes livsvarige straffe, der sikrer en livsvarig afsoning?«

Begrundelse

Spørgeren mener ikke, at der skal være tvivl om muligheden for at idømme livsvarige straffe til særlig farlige forbrydere. I forbindelse med avisernes skriverier om den firdobbelte morder Palle Sørensen er spørgsmålet om en afbrydelse af straffen blevet debatteret, hvilket spørgeren mener vil kunne rokke ved strafudmåling i andre grove sager.

Svar (18/7 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I straffeloven findes en række bestemmelser, som giver domstolene mulighed for at idømme fængsel på livstid. I praksis er det navnlig manddrab begået under særlig skærpende omstændigheder, som har givet dom-

stolene anledning til at anvende denne alvorlige sanktion.

Jeg finder, at det er nødvendigt, at domstolene har mulighed for i disse særlige tilfælde at kunne idømme straffe af denne karakter.

Spm. nr. S 784

Til *justitsministeren* (10/7 84) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Mener ministeren, at det kan danne præcedens, fordi nogle livstidsfanger er løsladt uden at have udstået den fulde straf?«

Begrundelse

I debatten om den firdobbelte morder Palle Sørensen er det nævnt, at livstidsfanger ofte har fået løsladelse efter 11-14 år, hvilket kunne få nogen til at tro, at det var normal praksis.

Svar (17/7 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Sanktionen fængsel på livstid indebærer principielt frihedsberøvelse for resten af livet. Efter fast praksis tages spørgsmålet om benådning imidlertid op til overvejelse efter forløbet af 10-12 års strafudståelse, men dette er ikke ensbetydende med, at benådning finder sted til dette tidspunkt. Benådning sker efter en helt konkret vurdering efter længere tids forberedelse af den indsattes løsladelsessituation. Forberedelsen sker i samarbejde mellem den pågældende anstalt og direktoratet for kriminalforsorgen.

Det kan oplyses, at der siden 1970 er sket benådning i i alt 33 tilfælde, hvor der forelå straf af fængsel på livstid. Den gennemsnitlige afsoningstid var ca. 15 år, men med meget stor tidsmæssig spredning fra 10 år til ca. 30 års afsoning.

En egentlig præcedensskabende praksis på dette område foreligger således ikke.

Spm. nr. S 785

Til *arbejdsministeren* (10/7 84) af:

Taanquist (S):

»Hvad kan ministeren oplyse om udviklingen i antallet af arbejdsskader?«